

2. Zarzut drugi dotyczący błędnych ustaleń faktycznych w zakresie opisu układu odniesienia, oczywistego błędu w ocenie przy analizie tego układu oraz naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie korzyści gospodarczej, a także naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1589.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie kryterium selektywności niezbędnego do uznania spornego systemu za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 a) rozporządzenia nr 2015/1589 oraz błąd w ocenie popełniony przy analizie mechanizmów spornego systemu.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa przy analizie uzasadnienia warunków stosowania spornego systemu.
6. Zarzut szósty dotyczący błędu w ocenie popełnionego przy badaniu domniemanej korzyści czerpanej ze spornego systemu oraz braku precyzji przy badaniu spornego systemu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań podatników oraz zasady pewności prawa.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837] (Dz.U. 2016, L 260, s. 61).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2016 r. – Francja/Komisja

(Sprawa T-682/16)

(2016/C 441/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas i D. Segoin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2016) 4287 final z dnia 12 lipca 2016 r., notyfikowanej w dniu 13 lipca 2016 r. zawieszającej płatności miesięczne na rzecz Francji z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG);
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 41 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549). Zarzut ten składa się z dwóch części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą władze francuskie wdrożyły w całości plan działania zawierający wskaźniki wyraźnego postępu ustanowione w drodze konsultacji z Komisją, którego to planu dotyczy zaskarżona decyzja.

— Część druga, zgodnie z którą zaskarżona decyzja jest oparta na elementach, które nie zostały przewidziane w planie działania.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2016 r. – PL/Komisja

(Sprawa T-689/16)

(2016/C 441/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.-N. Louis i N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji potwierdzającej szefa wydziału DG HR.B4 „Zarządzenie przebiegiem kariery zawodowej i wydajności” z dnia 22 grudnia 2015 r. o niewykonaniu wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 kwietnia 2015 r. poprzez przyjęcie decyzji, wykonanej już ponad 3 lata temu, w sprawie przeniesienia skarżącego z urzędu w interesie służby z przedstawicielstwa Unii Europejskiej na Zachodnim Brzegu Jordanu i w Strefie Gazy (Wschodnia Jerozolima) do Dyrekcji Generalnej ds. Mobilności i Transportu (MOVE) w Brukseli z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2013 r.;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji z dnia 20 sierpnia 2015 r. o nieuwzględnieniu wniosku skarżącego, złożonego przez jego adwokata, o przekazanie mu informacji o środkach podjętych przez Komisję w celu wykonania wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie F-96/13;
- zasądzenie od Komisji zapłaty skarżącemu kwoty 250 000 EUR w drodze odszkodowania za doznaną szkodę materialną i krzywdę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ze względu na to, że zaskarżone decyzje nie są zgodne z sentencją wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie F-96/13 w odniesieniu do jego uzasadnienia, które stanowi konieczne wsparcie dla sentencji, w takim rozumieniu, że jest ono nieodzowne dla określenia dokładnego znaczenia tego, co zostało orzeczone w sentencji.
 - Strona skarżąca uważa, że art. 266 TFUE nakłada na Komisję obowiązek unikania tego, aby każdy akt zastępujący akt, którego nieważność została stwierdzona obarczony był takimi samymi nieprawidłowościami, co nieprawidłowości zidentyfikowane w wyroku stwierdzającym nieważność, co ma miejsce w niniejszym przypadku.
 2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia proceduralnego, ze względu na to, że zaskarżone decyzje nie stanowią właściwego, w dobrej wierze i rzetelno, wykonania wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej stwierdzającego nieważność i zostały wydane jedynie w celu nadania pozorów legalności decyzji, która, pomimo, że stwierdzono jej nieważność, została już wykonana ponad 3 lata temu.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 22a regulaminu pracowniczego.
-